TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2010. gada 29. jūnijā *

Lieta C-28/08 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2008. gada 23. janvārī iesniedza

Eiropas Komisija, ko pārstāv K. Doksijs [*C. Docksey*] un P. Ālto [*P. Aalto*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

ko atbalsta

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv E. Dženkinsone [*E. Jenkinson*] un V. Džeksone [*V. Jackson*], pārstāves, kurām palīdz Dž. Kopels [*J. Coppel*], *barrister*,

* Tiesvedības valoda — angļu.

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv B. Drīsens [*B. Driessen*] un K. Fekete [*C. Fekete*], pārstāvji,

personas, kas iestājušās apelācijas tiesvedībā,

pārējie lietas dalībnieki —

The Bavarian Lager Co. Ltd, Klitero [*Clitheroe*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv J. Vēbers [*J. Webber*] un M. Rīdings [*M. Readings*], *solicitors*,

prasītāja pirmajā instancē,

ko atbalsta

Dānijas Karaliste, ko pārstāv B. Veisa Foga [*B. Weis Fogh*], pārstāve,

Somijas Republika, ko pārstāv J. Heliskoski [*J. Heliskoski*], pārstāvis,

Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv K. Petkovska [*K. Petkovska*], pārstāve,

personas, kas iestājušās apelācijas tiesvedībā,

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, ko pārstāv H. Heimanss [*H. Hijmans*], A. Skiroko [*A. Scirocco*] un H. Kranenborgs [*H. Kranenborg*], pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Tizzano [*A. Tizzano*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] un K. Toadere [*C. Toader*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], K. Šīmans [*K. Schiemann*], E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents), Dž. Arestis [*G. Arestis*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretārs H. fon Holšteins [*H. von Holstein*], sekretāra palīgs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 16. jūnija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2009. gada 15. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar apelācijas sūdzību Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesai atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. novembra spriedumu lietā T-194/04 *Bavarian Lager*/Komisija (Krājums, II-4523. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums") tiktāl, ciktāl ar to ir atcelts Komisijas 2004. gada 18. marta lēmums (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums"), ar ko ir noraidīts *The Bavarian Lager Co. Ltd* (turpmāk tekstā — "*Bavarian Lager*") iesniegtais pieteikums nolūkā iegūt piekļuvi pilnam 1996. gada 11. oktobra sanāksmes protokolam, kura rīkota saistībā ar pienākumu neizpildes procedūru (turpmāk tekstā — "1996. gada 11. oktobra sanāksme").

Atbilstošās tiesību normas

2 Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.) ir noteikts, ka dalībvalstīm jāaizsargā fizisko personu pamattiesības un brīvības un it īpaši viņu tiesības uz privāto dzīvi attiecībā uz personas datu apstrādi, lai nodrošinātu personas datu brīvu apriti Eiropas Kopienā.

3 Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopien[u] iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.) pieņēma pamatojoties uz EKL 286. pantu.

4 Regulas Nr. 45/2001 preambulas pirmajā, otrajā, piektajā, septītajā, astotajā, divpadsmitajā, četrpadsmitajā un piecpadsmitajā apsvērumā vai to daļās ir noteikts:

"(1) [EKL] 286. pantā ir paredzēts, ka Kopien[u] iestādēm un struktūrām jāpiemēro Kopien[u] tiesību akti par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti.

(2) Lai izveidotu visaptverošu personas datu aizsardzības sistēmu, jānosaka ne tikai datu subjekta tiesības un personas datu apstrādātāju pienākumi, bet arī jāparedz atbilstīgas sankcijas pārkāpējiem un neatkarīgas uzraudzības iestādes īstenota uzraudzība.

[..]

(5) Vajadzīga regula, ar ko personai nodrošina tiesības ar juridisku spēku [..].

[..]

(7) Aizsargājamās personas ir tās, kuru personas datus tā vai cita iemesla dēļ apstrādā Kopien[u] iestādes vai struktūras [..].

(8) Datu aizsardzības principi būtu jāattiecina uz jebkādu informāciju par identificētu vai identificējamu personu. [..]

[..]

(12) Visā Kopienā attiecībā uz personas datu apstrādi būtu jānodrošina personas pamattiesību un brīvību aizsardzības noteikumu konsekventa un vienveidīga piemērošana.

[..]

(14) Tādēļ būtu jāparedz pasākumi, kas ir saistoši Kopien[u] iestādēm un struktūrām. Šie pasākumi būtu jāpiemēro visu veidu personas datu apstrādei Kopien[u] iestādēs un struktūrās, ciktāl minētā apstrāde notiek, pildot darbības, kas pilnībā vai daļēji ietilpst Kopienas tiesību aktu darbības jomā [Kopienu tiesību piemērošanas jomā].

(15) Ja Kopien[u] iestādes vai struktūras veic minēto apstrādi, pildot darbības, kas neietilpst šīs regulas darbības jomā [piemērošanas jomā] un jo īpaši darbības, kas paredzētas ES līguma [redakcijā pirms Lisabonas līguma pieņemšanas] V un VI sadaļā, personu pamattiesību un brīvību aizsardzību nodrošina saskaņā ar [šī ES līguma] 6. pantu. Piekļuvi dokumentiem, to skaitā nosacījumus attiecībā uz piekļuvi dokumentiem, kas satur personas datus, reglamentē noteikumi, kas pieņemti, pamatojoties uz EK[L] [..] 255. pantu, kura darbības jomā [piemērošanas jomā] ietilpst [minētā ES līguma] V un VI sadaļa."

5 Regulas Nr. 45/2001 1. pantā ir noteikts:

"1. Saskaņā ar šo regulu iestādes un struktūras, kas izveidotas ar Eiropas Kopienu dibināšanas līgumiem vai, pamatojoties uz tiem, še turpmāk — "Kopien[u] iestādes un struktūras", aizsargā fizisku personu pamattiesības un brīvības, un jo īpaši viņu tiesības uz privāto dzīvi saistībā ar personas datu apstrādi, kā arī neierobežo un neaizliedz personas datu brīvu apriti to starpā vai ar saņēmējiem, uz ko attiecas atbilstīgie dalībvalstu normatīvie akti, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46 [..].

2. Ar šo regulu izveidotā neatkarīgā uzraudzības iestāde, še turpmāk — ["] Eiropas [D]atu aizsardzības uzraudzītājs["], uzrauga šīs regulas noteikumu piemērošanu attiecībā uz visām apstrādes darbībām, ko veic Kopien[u] iestāde vai struktūra."

6 Šīs regulas 2. pantā ir paredzēts:

"Šajā regulā:

a) "personas dati" ir jebkāda informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu, še turpmāk — "datu subjekts"; identificējama persona ir persona, ko var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikācijas numuru vai vienu vai vairākiem faktoriem, kas ir raksturīgi tās fiziskajai, fizioloģiskajai, garīgajai, ekonomiskajai, kultūras vai sociālajai identitātei;

b) "personas datu apstrāde" [..] ir visas darbības ar personas datiem vai darbību kopums, kas ir vai nav automātiskas, piemēram, vākšana, reģistrēšana, organizēšana, uzglabāšana, adaptēšana vai mainīšana, izguve, konsultēšana, izmantošana, izpaušana pārraidot, izplatīšana vai pieejamības nodrošināšana citā veidā, saskaņošana vai kombinēšana, bloķēšana, izdzēšana vai iznīcināšana;

[..]."

7 Minētās regulas 3. pantā ir noteikts:

"1. Šo regulu piemēro attiecībā uz personas datu apstrādi visās Kopien[u] iestādēs un struktūrās, ciktāl minētā apstrāde notiek, pildot darbības, kas pilnībā vai daļēji ietilpst Kopienas tiesību aktu darbības jomā [Kopienu tiesību piemērošanas jomā].

2. Šo regulu piemēro tādu personas datu pilnīgi vai daļēji automātiskai apstrādei un apstrādei, ko neveic automātiski, kuri ietilpst reģistrācijas sistēmā vai paredzēti iekļaušanai tajā."

8 Tās pašas regulas 4. pants ir šāds:

"1. Personas datiem jābūt:

a) godprātīgi un likumīgi apstrādātiem;

b) vāktiem konkrētiem, skaidriem un likumīgiem nolūkiem, un to turpmāka apstrāde nav notikusi veidā, kas nav savienojams ar minētajiem nolūkiem. [..]

[..]"

9 Regulas 45/2001 5. pantā ir noteikts:

"Personas datus drīkst apstrādāt tikai tad, ja:

a) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs, pamatojoties uz Eiropas Kopienu dibināšanas līgumiem vai citiem juridiskiem aktiem, kuri pieņemti uz šo līgumu pamata, vai, likumīgi īstenojot oficiālas pilnvaras, kas uzticētas Kopien[u] iestādei vai struktūrai vai trešai personai, kam izpauž datus, vai

b) apstrāde ir vajadzīga, lai ievērotu juridiskus pienākumus [likumisku pienākumu], kas jāpilda par apstrādi atbildīgajai personai, vai

[..]

d) datu subjekts nepārprotami ir devis savu piekrišanu [..]

[..]."

10 Šīs regulas 8. pantā, kura nosaukums ir "Personas datu nosūtīšana saņēmējiem, kas nav Kopien[u] iestādes un struktūras un kam piemēro Direktīvu 95/46 [..]", ir paredzēts:

"Neskarot 4., 5., 6. un 10. pantu, personas datus nosūta tikai tiem saņēmējiem, uz kuriem attiecas valsts tiesību akti, kas pieņemti Direktīvas 95/46 [..] īstenošanai,

a) ja saņēmējs pierāda, ka dati ir vajadzīgi, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai kas ir saistīts ar valsts varas īstenošanu, vai

b) ja saņēmējs pierāda vajadzību nosūtīt datus un nav pamata pieņemt, ka varētu tikt ierobežotas datu subjekta likumīgās intereses."

11 Minētās regulas 18. pantā, kura nosaukums ir "Datu subjekta tiesības iebilst", ir precizēts:

"Datu subjektam ir tiesības:

a) jebkurā laikā iebilst pret datu, kas uz viņu attiecas, apstrādi, ja tam ir likumīgs pamatojums, kurš saistīts ar viņa konkrēto stāvokli, izņemot gadījumus, kas paredzēti 5. panta b), c) un d) [punktā]. Ja iebildums ir pamatots, minētos datus vairs nedrīkst apstrādāt;

b) tikt informētam pirms personas datu izpaušanas pirmo reizi trešām personām vai pirms to izmantošanas trešo personu vārdā tirgus izpētē un nepārprotami iegūt tiesības bez maksas iebilst pret minēto izpaušanu vai izmantošanu."

12 Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) ir definēti principi, nosacījumi un ierobežojumi tiesībām piekļūt šo iestāžu dokumentiem, kas paredzētas EKL 255. pantā. Šī regula ir piemērojama kopš 2001. gada 3. decembra.

13 Regulas Nr. 1049/2001 pirmais apsvērums ir šāds:

"Līguma par [ES, redakcijā pirms Lisabonas līguma pieņemšanas,] 1. panta otrajā daļā ir ietverts atklātības princips [pārskatāmības jēdziens], saskaņā ar kuru šis Līgums

iezīmē jaunu posmu ciešākas Eiropas tautu savienības izveidošanā, kur lēmumu pieņemšana notiek cik vien iespējams atklāti un cik vien iespējams tuvinot to pilsoņiem."

14 Šīs regulas otrajā apsvērumā ir noteikts:

"Atklātība [pārskatāmība] dod iespēju pilsoņiem vēl vairāk iesaistīties lēmumu pieņemšanā un nodrošina lielāku pārvaldes sistēmas leģitimitāti un efektivitāti demokrātiskā iekārtā, kā arī nosaka tai lielāku atbildību pilsoņu priekšā. Atklātība [pārskatāmība] veicina demokrātijas un pamattiesību ievērošanas principu nostiprināšanos, kuri noteikti ES līguma[, redakcijā pirms Lisabonas līguma pieņemšanas,] 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā [turpmāk tekstā — "Harta"]."

15 Minētās regulas ceturtajā un vienpadsmitajā apsvērumā ir noteikts:

"(4) Šīs regulas mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk nodrošināt sabiedrības tiesības piekļūt dokumentiem un noteikt vispārīgus principus un ierobežojumus šādām tiesībām saskaņā ar EK[L] [..] 255. panta 2. punktu.

[..]

(11) Principā visiem iestāžu dokumentiem ir jābūt publiski pieejamiem. Tomēr atsevišķos gadījumos būtu jāaizsargā sabiedrības un privātās intereses, nosakot izņēmumus. Vajadzētu dot iestādēm tiesības neizpaust iekšējo pārrunu un apspriežu saturu, ja tas ir nepieciešams to pienākumu izpildes nodrošināšanai. Izvērtējot izņēmuma gadījumus, iestādēm būtu jāņem vērā Kopien[u] tiesību [aktos paredzētie] principi, kas attiecas uz personas datu aizsardzību visās Savienības darbības jomās."

16 Regulas Nr. 1049/2001 2. pantā, kura nosaukums ir "Tiesību izmantotāji un piemērošanas joma", ir noteikts:

"1. Ikvienam Savienības pilsonim un fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, ievērojot šajā regulā noteiktos principus, nosacījumus un ierobežojumus.

2. Saskaņā ar šiem pašiem principiem, nosacījumiem un ierobežojumiem iestādes var nodrošināt piekļuvi dokumentiem ikvienai fiziskai personai, kas nedzīvo pastāvīgi dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam tajā nav juridiskās adreses.

3. Šī regula attiecas uz visiem iestādes dokumentiem, tātad uz dokumentiem, ko tā ir izdevusi, saņēmusi vai kuri ir tās rīcībā un skar jebkuru darbības jomu Eiropas Savienībā.

4. Neskarot 4. [un] 9. pantu, publisku piekļuvi dokumentiem nodrošina pēc rakstiska pieteikuma saņemšanas vai tieši, elektroniskā veidā vai ar reģistra palīdzību. Jo īpaši saskaņā ar 12. pantu nodrošina tiešu piekļuvi dokumentiem, kas izdoti vai saņemti likumdošanas procedūras gaitā.

5. Uz slepeniem dokumentiem, kā noteikts 9. panta 1. punktā, attiecas īpašs režīms saskaņā ar minēto pantu.

[..]"

17 Šīs regulas 4. pants par piekļuves tiesību izņēmumiem ir šāds:

"1. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

[..]

b) personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai, jo īpaši saskaņā ar Kopien[u] tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.

2. Iestādes var atteikt [atsaka] piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

[..]

— pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem,

ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

[..]"

18 Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 1. punktā ir paredzēts, ka "pieteikuma iesniedzējam nav jānorāda tā iesniegšanas iemesli".

Lietas rašanās fakti

19 Šīs lietas rašanās fakti pārsūdzētā sprieduma 15.–28. punktā un 34.–37. punktā ir izklāstīti šādi:

"15 [*Bavarian Lager*] izveidoja 1992. gada 28. maijā, lai ievestu Vācijas alu, kas paredzēts Apvienotās Karalistes bāriem, kuri galvenokārt atradās Anglijas ziemeļos.

16 Tomēr [*Bavarian Lager*] nevarēja pārdot savu produktu, jo liels skaits bāru īpašnieku Apvienotajā Karalistē bija uzņēmušies saistības atbilstoši līgumiem par ekskluzīvu iepirkumu, liekot tiem iegādāties alu no konkrētām alus darītavām.

17 Saskaņā ar 1989. gada *Supply of Beer (Tied Estate) Order* SI 1989/2390 (Apvienotās Karalistes regulējums par alus piegādi) tām Lielbritānijas alus darītavām, kurām piederēja [kapitāl]daļas vairāk nekā 2 000 krogos, bija jāpiešķir šo iestādījumu vadītājiem iespēja iegādāties alu no citas alus darītavas, ar nosacījumu saskaņā ar minētā regulējuma 7. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ka to piegādā mucās un ka tā alkohola daudzums nepārsniedz 1,2 %. Šis noteikums parasti tiek [saukts] par "Guest Beer Provision" (turpmāk tekstā — "*GBP*").

18 Tomēr [vairumu] alus, kas ražoti ārpus Apvienotās Karalistes, nevar uzskatīt par "alu, kas iepildīts mucās", *GBP* nozīmē, un tādējādi [tie neietilpst] šī noteikuma piemērošanas jom[ā].

19 Uzskatot, ka *GBP* ir pasākums ar importa kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību un tādējādi tas nav saderīgs ar EK līguma 30. pantu (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 28. pants), [*Bavarian Lager*] iesniedza sūdzību Komisijai ar 1993. gada 3. aprīļa vēstuli, kas reģistrēta ar [lietvedības] numuru P/93/4490/UK.

20 Izmeklēšanas rezultātā Komisija 1995. gada 12. aprīlī nolēma uzsākt procedūru pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti saskaņā ar EK līguma 169. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 226. pants). 1995. gada 28. septembrī tā informēja [*Bavarian Lager*] par šo pārbaudi un par to, ka 1995. gada 15. septembrī tā bija nosūtījusi Apvienotajai Karalistei brīdinājuma vēstuli. 1996. gada 26. jūnijā Komisija [pieņēma] lēmumu nosūtīt argumentētu [atzinumu] Apvienotajai Karalistei, un 1996. gada 5. augustā tā [publicēja] preses paziņojumu, [ar kuru] bija [paziņots] šis lēmums.

21 1996. gada 11. oktobrī notika [1996. gada 11. oktobra] sanāksme [..], kurā piedalījās Komisijas "Iekšējā tirgus un Finanšu pakalpojumu ģenerāldirektorāta" (ĢD), Apvienotās Karalistes Tirdzniecības un Rūpniecības ministrija[s] un *Confédération des brasseurs du marché commun* [Kopējā tirgus alus darītavu konfederācija[s]]

(turpmāk tekstā — "*CBMC*") pārstāvji. [*Bavarian Lager*] ar 1996. gada 27. augusta vēstuli [bija] lūgusi atļauju piedalīties [1996. gada 11. oktobra] [sanāksmē], bet Komisija atteicās [izpildīt] tās lūgumu.

22 1997. gada 15. martā Apvienotās Karalistes Tirdzniecības un Rūpniecības ministrija izziņoja *GBP* grozījumu projektu, saskaņā ar ko alu pudelē varētu izplatīt kā citas izcelsmes alu, tāpat kā alu, kas iepildīts mucās. Pēc tam, kad Komisija divas reizes, attiecīgi 1997. gada 19. martā un 1997. gada 26. jūnijā, bija apturējusi savu lēmumu nosūtīt argumentētu atzinumu Apvienotajai Karalistei, "Iekšējā tirgus un Finanšu pakalpojumu" ĢD B direkcijas "Preču un valsts iepirkuma brīva aprite" 2. nodaļas "EK līguma 30.–36. panta piemērošana (paziņošana, sūdzības, pārkāpumi utt.) un tirdzniecības šķēršļu novēršana" vadītājs 1997. gada 21. aprīļa vēstulē informēja [*Bavarian Lager*], ka, ņemot vērā *GBP* pārskatīšanas projektu, [..] [L]īguma 169. pantā paredzēt[ā] procedūr[a] [ir] apturē[ta] un argumentēt[ais] atzinum[s] Apvienotajai Karalistei [nav nosūtīts]. Viņš norādīja, ka šo procedūru slēgs tad, kad stāsies spēkā grozītais *GBP*. Jaunā *GBP* redakcija bija piemērojama sākot ar 1997. gada 22. augustu. Līdz ar to argumentēto atzinumu tā arī [..] nenosūtīja Apvienotajai Karalistei un Komisija galu galā 1997. gada 10. decembrī nolēma izbeigt šo pārkāpuma procedūru.

23 [*Bavarian Lager*] ar 1997. gada 21. martā nosūtītu telefaksu lūdza "Iekšējā tirgus un Finanšu pakalpojumu" ĢD ģenerāldirektoram izsniegt argumentētā atzinuma kopiju atbilstoši Uzvedības [Ētikas] kodeksam [par publisku piekļuvi Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 1993, L 340, 41. lpp.)]. Gan šo lūgumu, gan arī tā atkārtojumu noraidīja.

24 Ar 1997. gada 18. septembra [lēmumu] [..] Komisijas ģenerālsekretārs apstiprināja "Iekšējā tirgus un Finanšu pakalpojumu" ĢD ģenerāldirektoram adresētā lūguma noraidījumu.

25 [*Bavarian Lager*] Pirmās instances tiesā cēla [..] prasību par 1997. gada 18. septembra lēmumu, kas reģistrēta ar lietvedības numuru T-309/97. Ar 1999. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-309/97 *Bavarian Lager*/Komisija (*Recueil*, II-3217. lpp.) Pirmās instances tiesa noraidīja šo prasību, uzskatot, ka attiecīgā mērķa, proti, ļaut dalībvalstij [brīvprātīgi] izpildīt Līguma prasības vai vajadzības gadījumā sniegt tai iespēju pamatot savu nostāju, saglabāšana sabiedrības interešu aizsardzības vārdā attaisno atteikumu piekļūt sagatavojošam dokumentam, kas attiecas uz [..] [L]īguma 169. panta izmeklēšanas procedūras posmu.

26 1998. gada 4. maijā [*Bavarian Lager*] nosūtīja Komisijai lūgumu [pieteikumu] saskaņā ar Uzvedības [Ētikas] kodeksu [par sabiedrības piekļuvi Padomes un Komisijas dokumentiem] ļaut piekļūt visiem dokumentiem, kurus iesniegušas lietā P/93/4490/UK 11 [atsevišķas] sabiedrības un organizācijas un trīs [atsevišķas] personu vai uzņēmumu kategorijas. Komisija noraidīja sākotnējo [pieteikumu] tāpēc, ka [minētais] uzvedības [Ētikas] kodekss attiecās tikai uz dokumentiem, kurus bija sagatavojusi [pieņēmusi] Komisija. Atkārtoto lūgumu noraidīja tāpēc, ka Komisija nebija attiecīgos dokumentus sagatavojusi [pieņēmusi] un ikviens lūgums [pieteikums] ir jānosūta [dokumenta] sagatavotājam [autoram].

27 1998. gada 8. jūlijā [*Bavarian Lager*] iesniedza sūdzību, kas reģistrēta ar numuru 713/98/IJH, Eiropas Ombudam, ar 1999. gada 2. februāra vēstuli precizējot, ka t[ā] nolūks ir iegūt savā rīcībā [uzzināt] to *CBMC* pārstāvju uzvārdus, kuri piedalījās 1996. gada 11. oktobra sanāksmē, un to sabiedrību un personu nosaukumus un uzvārdus, kas ietilpa 14 kategorijās, kuras [*Bavarian Lager*] bija identificējusi savā sākotnējā lūgumā par piekļuvi dokumentiem, kas ietvēra komentārus, kuri nodoti Komisijai lietas P/93/4490/UK ietvaros.

28 Vēstuļu apmaiņas starp Ombudu un Komisiju rezultātā Komisija 1999. gada oktobrī un novembrī tam norādīja, ka uz 45 vēstulēm, kuras tā bija nosūtījusi attiecīgajām personām, prasot atļauju publiskot [izpaust] viņu identitāti [*Bavarian*

Lager], tā [ir] saņēm[usi] 20 atbildes, no kurām 14 bija pozitīvas un 6 negatīvas. Komisija nodeva to personu, kuras bija piekritušas tam, ka tiek paziņots viņu uzvārds, uzvārdu un adresi. [*Bavarian Lager*] norādīja Ombudam, ka Komisijas sniegtā informācija vēl aizvien [ir] nepilnīga.

[..]

34 Ar 2003. gada 5. decembra elektronisko pastu [*Bavarian Lager*] pieprasīja Komisijai piekļuvi dokumentiem, kas minēt[i] iepriekš šī sprieduma 27. punktā, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001.

35 Komisija uz šo prasību [pieteikumu] atbildēja ar 2004. gada 27. janvāra vēstuli, apstiprinot, ka konkrētus dokumentus par [1996. gada 11. oktobra] sanāksmi varētu publiskot [izpaust], bet [vienlaikus] vērsa [*Bavarian Lager*] uzmanību uz to, ka pieci uzvārdi bija aizklāti 1996. gada 11. oktobra sanāksmes protokolā, jo divas personas bija skaidri iebildušas pret viņu identitātes publiskošanu [izpaušanu] un Komisija nebija varējusi sazināties ar pārējām trim personām.

36 Ar 2004. gada 9. februāra elektronisko pastu [*Bavarian Lager*] iesniedza atkārtotu pieteikumu Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 2. punkta nozīmē, lai iegūtu pilnu 1996. gada 11. oktobra sanāksmes protokola redakciju, kurā ietverti visi dalībnieku uzvārdi.

37 Ar [apstrīdēto lēmumu] Komisija noraidīja [*Bavarian Lager*] atkārtoto pieteikumu. Tā apstiprināja, ka Regula Nr. 45/2001 attiecās uz prasību publiskot [lūgumu izpaust] pārējo dalībnieku uzvārdus. Tā kā [*Bavarian Lager*] nebija izvirzījusi nekādus precīzus [skaidrus] un likumīgus mērķus, nedz arī šādas publiskošanas [izpaušanas] nepieciešamību, minētās regulas 8. pantā paredzētās prasības nebija izpildītas un Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais izņēmums bija piemērojams. Komisija piebilda, ka, pat ja noteikumi jautājumā par personas datu aizsardzību nebija piemērojami, tā tomēr varēja atteikties publiskot [izpaust] pārējos uzvārdus saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu, lai nekaitētu tās spējai veikt izmeklēšanas."

Tiesvedība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

20 Ar pārsūdzēto spriedumu Pirmās instances tiesa atcēla apstrīdēto lēmumu.

21 Attiecībā uz piekļuvi pilnam 1996. gada 11. oktobra sanāksmes protokolam Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 90.–95. punktā ir norādījusi, ka *Bavarian Lager* pieteikums ir pamatots ar Regulu Nr. 1049/2001. Atgādinot, ka atbilstoši šīs regulas 6. panta 1. punktam pieteikuma iesniedzējam nav jāpamato savs pieteikums un tātad nav jānorāda tā iesniegšanas iemesli, lai piekļūtu prasītajiem dokumentiem, Pirmās instances tiesa ir aplūkojusi arī paziņošanas izņēmumu, kas minētās regulas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēts, ja iepazīšanās ar dokumentu var kaitēt personas privātajai dzīvei un neaizskaramībai.

22 Pārsūdzētā sprieduma 96.–119. punktā Pirmās instances tiesa ir aplūkojusi sakarību starp Regulu Nr. 45/2001 un Regulu Nr. 1049/2001. Norādot, ka Regulas Nr. 45/2001 piecpadsmitajā apsvērumā ir norādīts, ka piekļuvi dokumentiem, to skaitā nosacījumus attiecībā uz piekļuvi dokumentiem, kas ietver personas datus, reglamentē EKL 255. pants, Pirmās instances tiesa ir uzsvērusi, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 vienpadsmito apsvērumu, izvērtējot izņēmuma piemērojamību, iestādēm ir jāņem vērā Savienības tiesību aktos paredzētie principi, kas attiecas uz personas datu aizsardzību visās Savienības darbības jomās, tātad arī principi, kas paredzēti Regulā Nr. 45/2001.

23 Atsaucoties uz "personas dat[u]" un "personas datu apstrāde[s]" definīcijām, kas minētas Regulas Nr. 45/2001 2. panta a) un b) punktā, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 105. punktā ir secinājusi, ka datu izpaušana pārraidot, izplatīšana vai pieejamības nodrošināšana citā veidā ietilpst "apstrādes" definīcijā un tātad pašā Regulā Nr. 45/2001, neatkarīgi no Regulas Nr. 1049/2001, ir paredzēta iespēja publiskot atsevišķus personas datus.

24 Pārsūdzētā sprieduma 106. punktā Pirmās instances tiesa ir uzsvērusi, ka Regulas Nr. 45/2001 5. panta a) vai b) punktā ir noteikts, ka personas datu apstrādei ir jābūt likumīgai, ka tā ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs, vai lai ievērotu likumisku pienākumu, kas jāpilda par apstrādi atbildīgajai personai. Tad Pirmās instances tiesa ir norādījusi, ka Eiropas Savienības pilsoņu vai ikvienas fiziskas vai juridiskas personas, kura ir rezidents vai kuras juridiskā adrese ir dalībvalstī, tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, kas paredzētas Regulas Nr. 1049/2001 2. pantā, atbilst likumiskam pienākumam Regulas Nr. 45/2001 5. panta b) punkta nozīmē. Tādējādi, ja Regula Nr. 1049/2001 paredz datu izpaušanu, kas ir "apstrāde" Regulas Nr. 45/2001 2. panta b) punkta nozīmē, šīs pašas regulas 5. pants šajā ziņā padara minēto paziņošanu likumīgu.

25 Lemjot par [datu] nosūtīšanas vajadzības pierādīšanu, kas paredzēta Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā, un datu subjekta tiesībām iebilst, kas paredzētas šīs regulas 18. pantā, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 107.–109. punktā ir atzinusi:

"107 Runājot par pienākumu pierādīt [datu] nosūtīšanas vajadzību, kas paredzēts Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā, ir jāatgādina, ka piekļuve dokumentiem, kas ietver personas datus, ietilpst Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanas jomā un ka saskaņā ar tās 6. panta 1. punktu pieteikuma iesniedzējam nav jānorāda tā iesniegšanas iemesli un tādējādi nav jāpierāda nekāda interese, lai piekļūtu prasītajiem dokumentiem [..]. Tādējādi gadījumā, kad personas dati tiek nosūtīti, lai būtu iedarbīgs Regulas Nr. 1049/2001 2. pants, kas paredz tiesības piekļūt dokumentiem visiem Savienības pilsoņiem, situācijai ir piemērojama šī regula un tādējādi prasītājam [pieteikuma iesniedzējam] nav jāpierāda [dokumenta satura] atklāšanai piemītošais vajadzības raksturs Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta nozīmē. Faktiski, ja būtu prasīts, lai prasītājs [pieteikuma iesniedzējs] pierāda datu nosūtīšanas vajadzību kā papildu nosacījumu tam, kas noteikts Regulā Nr. 45/2001, šī prasība būtu pretrunā Regulas Nr. 1049/2001 mērķim, proti, iespējami plašai sabiedrības piekļuvei iestāžu dokumentiem.

108 Turklāt, ņemot vērā, ka piekļuve dokumentam tiek atteikta saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu gadījumā, kad tā satura atklāšana varētu kaitēt personas privātajai dzīvei un neaizskaramībai, [datu] izpaušana, uz kuru neattiecas šis izņēmums, principā nevar apdraudēt datu subjekta likumīgās intereses Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta nozīmē.

109 Runājot par attiecīgās personas [datu subjekta] tiesībām iebilst, Regulas Nr. 45/2001 18. pantā ir paredzēts, ka ta[m] ir tiesības jebkurā laikā iebilst pret datu, kas uz viņu attiecas, apstrādi, ja tam ir likumīgs pamatojums, kurš saistīts ar viņ[a] konkrēto stāvokli, izņemot gadījumus, kas paredzēti minētās regulas 5. panta b) [punktā]. Tādējādi, ņemot vērā, ka Regulā Nr. 1049/2001 paredzētā datu apstrāde ir [likumisks] pienākums Regulas Nr. 45/2001 5. panta b) [punkta] nozīmē, [datu subjektam] principā nav tiesību iebilst. Tomēr, ņemot vērā, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts izņēmums no šī [likumiskā] pienākuma, pamatojoties uz to, ir jāņem vērā sekas, kādas var būt datu, kas attiecas uz [datu subjektu], atklāšanai [izpaušanai]."

26 Visbeidzot, Pirmās instances tiesa ir norādījusi, ka izņēmums, kas paredzēts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ir jāinterpretē šauri un tas attiecas tikai uz tādiem personas datiem, kas konkrēti un reāli var apdraudēt personas privāto dzīvi un neaizskaramību. Šie apdraudējumi ir jāizvērtē, ņemot vērā 8. pantu Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā (turpmāk tekstā — "ECPAK"), kas parakstīta 1950. gada 4. novembrī Romā, un judikatūru, kura izveidota, pamatojoties uz to.

27 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 133. punktā ir vispārīgi un 139. punktā konkrēti secinājusi, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, konstatējot, ka *Bavarian Lager* nav pierādījusi nedz skaidru un likumīgu mērķi, nedz vajadzību iegūt to piecu personu, kuras piedalījās 1996. gada 11. oktobra sanāksmē un kuras pēc šīs sanāksmes iebilda pret viņu identitātes paziņošanu *Bavarian Lager*, uzvārdus.

28 Saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, kas attiecas uz pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību, Pirmās instances tiesa ir izslēgusi šīs normas piemērojamību vispār un, konkrēti, tā

ir norādījusi, ka konfidenciālu datu apstrādi nevar noteikt citām personām, kā vien sūdzības iesniedzējam, un ka šī aizsardzība ir pamatota vienīgi tad, ja attiecīgā procedūra joprojām norit.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

29 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 13. jūnija rīkojumu Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei un Eiropas Savienības Padomei tika atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Somijas Republikai un Zviedrijas Karalistei tika atļauts iestāties lietā *Bavarian Lager* prasījumu atbalstam, un Dānijas Karalistei — *Bavarian Lager* un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja prasījumu atbalstam.

30 Komisija lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu tiktāl, ciktāl ar to ir atcelts apstrīdētais lēmums;

— pieņemt galīgu nolēmumu par jautājumiem, kas ir šīs apelācijas priekšmets, un

— piespriest *Bavarian Lager* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Komisijai radušies pirmajā instancē un šajā apelācijā, vai — ja spriedums tai ir nelabvēlīgs — piespriest tai atlīdzināt pusi no tiesāšanās izdevumiem, kas *Bavarian Lager* radušies pirmajā instancē.

31 Padome lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu un

— piespriest *Bavarian Lager* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

32 Apvienotā Karaliste lūdz Tiesu:

— apmierināt Komisijas iesniegto apelācijas sūdzību un tās izvirzītos prasījumus.

33 *Bavarian Lager* lūdz Tiesu:

— pilnībā noraidīt Komisijas apelācijas sūdzību un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas *Bavarian Lager* radušies pirmajā instancē un šajā apelācijā, vai — ja apelācijas sūdzība tiek apmierināta — piespriest katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam.

34 Dānijas Karaliste, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs lūdz Tiesu:

— pilnībā noraidīt apelācijas sūdzību.

Par lūgumu atkārtoti sākt mutvārdu procesu

35 Ar 2009. gada 11. un 13. novembra vēstulēm Komisija un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs lūdza atkārtoti sākt mutvārdu procesu.

36 Tiesa pēc savas ierosmes vai, ievērojot ģenerāladvokāta ieteikumu vai arī lietas dalībnieku lūgumu, var izdot rīkojumu par atkārtotu mutvārdu procesa sākšanu atbilstoši Reglamenta 61. pantam, ja tā uzskata, ka tai nav pietiekami skaidri lietas apstākļi vai ka lieta ir jāizskata, ņemot vērā argumentu, ko lietas dalībnieki nav apsprieduši (2009. gada 8. septembra spriedums lietā C-42/07 *Liga Portuguesa de Futebol Profissional* un *Bwin International*, Krājums, I-7633. lpp., 31. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

37 Tomēr savos pieteikumos Komisija un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs tikai apgalvo, ka ģenerāladvokātes secinājumi esot pamatoti ar argumentiem, kas nav apspriesti nedz Pirmās instances tiesā, nedz [Eiropas Savienības] Tiesā.

38 Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā tai ir visa vajadzīgā informācija, lai izskatītu attiecīgo lietu, un ka lieta nav jāizskata, ņemot vērā argumentus, ko lietas dalībnieki Tiesā nebūtu apsprieduši.

39 Tādējādi nav jāizdod rīkojums par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu.

Par apelāciju

40 Komisija, pamatojot apelācijas sūdzību, izvirza trīs pamatus, proti:

— paziņojot, ka Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkts šajā lietā nav piemērojams, Pirmās instances tiesa ir nepareizi interpretējusi un piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu;

— šauri interpretējot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izslēdzot no tā piemērošanas jomas Savienības tiesību aktus par dokumentā ietverto personas datu aizsardzību, un

— attiecībā uz šīs regulas 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma interpretāciju Pirmās instances tiesa ir kļūdaini ierobežojusi izmeklēšanas konfidencialitātes aizsardzību, attiecināda ma to tikai uz sūdzību iesniedzējiem, un šīs konfidencialitātes saglabāšanai ir izvirzījusi prasību, ka izmeklēšanai vēl jānorit.

Tiesas vērtējums

41 Tā kā divi pirmie pamati lielā mērā sakrīt, tie ir jāaplūko kopā.

42 Komisija, ko atbalsta Apvienotā Karaliste un Padome, būtībā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa savos konstatējumos par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā izņēmuma piemērošanu ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un tādējādi atsevišķas Regulas Nr. 45/2001 normas ir padarījusi neefektīvas.

43 Komisija uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir pieņēmusi nolēmumu, neņemdama vērā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā [ietvertā] teikuma otro daļu, kurā ir precizēts, ka iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, kas varētu kaitēt personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai, "jo īpaši saskaņā ar Kopien[u] tiesību aktiem par personas datu aizsardzību". Pirmās instances tiesa šajā normā paredzēto izņēmumu esot interpretējusi tikai ņemot vērā ECPAK 8. pantu un judikatūru, kura izveidota pamatojoties uz to.

44 Šīs minētā 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā izņēmuma nepareizās interpretācijas dēļ vairākas Regulas Nr. 45/2001 normas esot kļuvušas neefektīvas, it īpaši šīs regulas 8. panta b) punkts un 18. panta a) punkts.

45 Komisija uzskata, ka tieši piešķirdama lielāku nozīmi Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 1. punktam, kurā paredzēts, ka pieteikuma iesniedzējam nav jāpamato savs pieteikums saistībā ar pieteikumiem par sabiedrības piekļuvi dokumentiem, Pirmās instances tiesa padara neefektīvu Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktu, kurā nosūtīto personas datu saņēmējam ir uzlikts pienākums pierādīt šo datu izpaušanas nepieciešamību.

46 Nosūtīto personas datu saņēmēja pienākums pierādīt tiekšanos sasniegt likumīgu mērķi, kurš noteikts Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā, esot viens no galvenajiem noteikumiem visos Savienības tiesību aktos par datu aizsardzību. Tādējādi tādu personas datu izpaušana, kas iekļauti iestādes dokumentā, vienlaikus esot sabiedrības piekļuve dokumentam saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001, bet arī personas datu apstrāde saskaņā ar Regulu Nr. 45/2001, ko Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā.

47 Komisija piebilst, ka Pirmās instances tiesa, uzskatīdama, ka visos pieteikumos attiecībā uz personas datiem ir jāievēro likumiskais pienākums, kas izriet no sabiedrības tiesībām piekļūt dokumentiem Regulas Nr. 45/2001 5. panta b) punkta nozīmē, atņem lietderīgo iedarbību tās pašas regulas 18. panta a) punktam, kurā datu subjektam ir piešķirta iespēja jebkurā laikā iebilst pret datu, kas uz viņu attiecas, apstrādi, ja tam ir likumīgs pamatojums, kurš saistīts ar viņa konkrēto stāvokli.

48 Jāuzsver, ka Pirmās instances tiesa lielu savu pamatojuma daļu, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 96.–119. punktu, velta tam, lai aplūkotu sakarību starp Regulu Nr. 45/2001 un Regulu Nr. 1049/2001, un pēc tam šī sprieduma 121.–139. punktā piemēro šai lietai kritērijus, ko tā secinājusi no minētās sakarības.

49 Kā Pirmās instances tiesa pareizi uzsvērusi pārsūdzētā sprieduma 98. punktā, izvērtējot saistību, kāda pastāv starp Regulu Nr. 1049/2001 un Regulu Nr. 45/2001, lai šajā gadījumā piemērotu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu, ir jāpatur prātā, ka šīm regulām ir dažādi mērķi. Pirmā paredz nodrošināt vislielāko iespējamo valsts iestāžu lēmumu pieņemšanas procedūru un informācijas, ar ko ir pamatoti to lēmumi, pārskatāmību. Tātad tā paredz maksimāli atvieglot tiesību piekļūt dokumentiem īstenošanu, kā arī sekmēt labu administratīvu praksi. Otrā paredz nodrošināt fizisku personu pamattiesības un brīvības, it īpaši uz viņu privāto dzīvi, personas datu apstrādes laikā.

50 No Regulas Nr. 45/2001 otrā apsvēruma izriet, ka Savienības likumdevējam ir bijis nodoms izveidot "visaptverošu" aizsardzības sistēmu un tas ir uzskatījis par nepieciešamu — saskaņā ar šīs regulas divpadsmitā apsvēruma formulējumu — "visā Kopienā attiecībā uz personas datu apstrādi [nodrošināt] personas pamattiesību un brīvību aizsardzības noteikumu konsekvent[u] un vienveidīg[u] piemērošan[u]".

51 Saskaņā ar to pašu divpadsmito apsvērumu tiesības, kas datu subjektiem piešķirtas aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi, ir pamattiesību un brīvību aizsardzības noteikumi. Savienības likumdevēja uztverē Savienības tiesiskais regulējums par personas datu apstrādi palīdz aizsargāt pamattiesības un pamatbrīvības.

52 Atbilstoši Regulas Nr. 45/2001 septītajam un četrpadsmitajam apsvērumam jautājums ir par "pasākum[iem], kas ir saistoši" un kas ir piemērojami "visu veidu personas datu apstrādei Kopien[u] iestādēs un struktūrās" "tā vai cita iemesla dēļ".

53 Regula Nr. 1049/2001, kā izriet no tās pirmā apsvēruma, atbilst LES 1. panta otrajā daļā paustajai vēlmei iezīmēt jaunu posmu ciešākas Eiropas tautu savienības izveidošanā, kur lēmumu pieņemšana notiek cik vien iespējams atklāti un cik vien iespējams tuvinot to pilsoņiem.

54 Saskaņā ar šīs regulas otro apsvērumu pārskatāmība dod iespēju pilsoņiem vēl vairāk iesaistīties lēmumu pieņemšanā un nodrošina lielāku pārvaldes sistēmas leģitimitāti un efektivitāti demokrātiskā iekārtā, kā arī nosaka tai lielāku atbildību pret pilsoņiem.

55 Regulā Nr. 1049/2001 kā vispārīgs noteikums ir ieviesta sabiedrības piekļuve iestāžu dokumentiem, bet ir paredzēti izņēmumi atsevišķu sabiedrības un privāto interešu dēļ. It īpaši šīs regulas vienpadsmitajā apsvērumā ir atgādināts, ka, "izvērtējot izņēmuma gadījumus, iestādēm būtu jāņem vērā Kopien[u] tiesību [aktos paredzētie] principi, kas attiecas uz personas datu aizsardzību visās Savienības darbības jomās".

56 Regula Nr. 45/2001 un Regula Nr. 1049/2001 tika pieņemtas ar ļoti nelielu laika atstarpi. Tajās nav normu, kurās būtu skaidri paredzēts vienas regulas pārākums pār otru. Principā ir jānodrošina, ka tās tiek pilnībā piemērotas.

57 Vienīgā skaidrā saikne starp šīm abām regulām ir noteikta Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, kurā ir paredzēts izņēmums attiecībā uz piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt personas privātajai dzīvei vai neaizskaramībai, it īpaši saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.

58 Pārsūdzētā sprieduma 111.–120. punktā Pirmās instances tiesa ierobežo šajā normā paredzētā izņēmuma piemērojamību ar gadījumiem, kuros personas privātā dzīve vai neaizskaramība būtu pārkāpta ECPAK 8. panta un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras nozīmē, neņemdama vērā Savienības tiesību aktus par personas datu aizsardzību, it īpaši Regulu Nr. 45/2001.

59 Jānorāda, ka, šādi rīkojoties, Pirmās instances tiesa neievēro Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta formulējumu; tā ir nedalāma norma un prasa, lai iespējamais kaitējums personas privātajai dzīvei un neaizskaramībai vienmēr tiktu aplūkots un izvērtēts saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību un īpaši ar Regulu Nr. 45/2001.

60 Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts īpašs un pastiprināts tiesiskais regulējums attiecībā uz tās personas aizsardzību, kuras personas dati attiecīgajā gadījumā varētu tikt izpausti sabiedrībai.

61 Saskaņā ar Regulas Nr. 45/2001 1. panta 1. punktu šīs regulas mērķis ir nodrošināt, ka tiek "aizsargā[tas] fizisku personu pamattiesības un brīvības un jo īpaši viņu tiesības uz privāto dzīvi saistībā ar personas datu apstrādi". Šī norma neļauj iedalīt personas datu apstrādes gadījumus divās kategorijās, proti, vienā kategorijā, kurā šo apstrādi pārbaudītu, pamatojoties vienīgi uz ECPAK 8. pantu un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru par šo pantu, un otrā kategorijā, kurā uz minēto apstrādi attiektos Regulas Nr. 45/2001 normas.

62 No Regulas Nr. 45/2001 piecpadsmitā apsvēruma pirmā teikuma izriet, ka Savienības likumdevējs ir minējis nepieciešamību piemērot LES 6. pantu un — tādējādi — ECPAK 8. pantu, "ja Kopien[u] iestādes vai struktūras veic minēto apstrādi, pildot darbības, kas neietilpst šīs regulas darbības jomā [piemērošanas jomā], un jo īpaši darbības, kas paredzētas ES līguma [redakcijā pirms Lisabonas līguma pieņemšanas] V un VI sadaļā". Savukārt šāda norāde nav vajadzīga attiecībā uz apstrādi, ko veic, pildot darbības, kuras ietilpst minētās regulas piemērošanas jomā, jo tādā gadījumā ir acīmredzami piemērojama pati Regula Nr. 45/2001.

63 No tā izriet — ja ar Regulu Nr. 1049/2001 pamatota pieteikuma mērķis ir iegūt piekļuvi dokumentiem, kuros ir personas dati, tad ir pilnībā piemērojamas Regulas Nr. 45/2001 normas, to skaitā tās 8. un 18. pants.

64 Neņemdama vērā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā ietverto norādi uz Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību un tātad uz Regulu Nr. 45/2001, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 107. punktā uzreiz noraidīja Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta piemērošanu un tā paša sprieduma 109. punktā — minētās regulas 18. panta piemērošanu. Šie panti ir ar Regulu Nr. 45/2001 izveidotā aizsardzības režīma būtiskas normas.

65 Tādējādi īpašā un ierobežojošā interpretācija, ko Pirmās instances tiesa sniegusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktam, neatbilst līdzsvaram, kādu Savienības likumdevējs bija paredzējis radīt starp abām attiecīgajām regulām.

66 Šajā lietā no lietas materiāliem un īpaši no apstrīdētā lēmuma izriet, ka pēc *Bavarian Lager* 1998. gada 4. maija, 2003. gada 5. decembra un 2004. gada 9. februāra pieteikumiem Komisija tam nosūtīja dokumentu, kurā iekļauts 1996. gada 11. oktobra sanāksmes protokols, kurā ir svītroti pieci uzvārdi. Attiecībā uz šiem pieciem uzvārdiem — ar trijām personām Komisija nevarēja sazināties, lai tās varētu dot piekrišanu, un abas pārējās personas skaidri iebilda pret viņu identitātes izpaušanu.

67 Atsakot pilnīgu piekļuvi šim dokumentam, Komisija pamatojās uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 45/2001 8. pantu.

68 Jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 104. punktā Pirmās instances tiesa, aplūkojot Regulas Nr. 45/2001 2. panta a) punktu, proti, jēdziena "personas dati" definīciju, ir pareizi konstatējusi, ka uzvārdus un vārdus var uzskatīt par personas datiem.

69 Tā paša sprieduma 105. punktā tā, aplūkojot minētās regulas 2. panta b) punktu, proti, jēdziena "personas datu apstrāde" definīciju, arī ir pareizi atzinusi, ka šādu datu izpaušana ietilpst "apstrādes" definīcijā tās pašas regulas nozīmē.

70 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 122. punktā ir pamatoti secinājusi, ka 1996. gada 11. oktobra sanāksmes protokolā minētais šīs sanāksmes dalībnieku saraksts tātad ietver personas datus Regulas Nr. 45/2001 2. panta a) punkta nozīmē, jo personas, kuras varēja piedalīties šajā sanāksmē, var identificēt.

71 Tādējādi izšķirošais jautājums ir tāds — vai Komisija varēja piešķirt piekļuvi dokumentam, kurā ir iekļauti pieci 1996. gada 11. oktobra sanāksmes dalībnieku uzvārdi, saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu un Regulu Nr. 45/2001.

72 Vispirms ir jānorāda, ka *Bavarian Lager* varēja būt piekļuve visai informācijai par 1996. gada 11. oktobra sanāksmi, ieskaitot viedokļus, kurus personas, kas iestājušās lietā, pauda savā profesionālajā statusā.

73 Komisija, saņemot pirmo *Bavarian Lager* pieteikumu 1998. gada 4. maijā, vispirms lūdza 1996. gada 11. oktobra sanāksmes dalībnieku piekrišanu, lai izplatītu to uzvārdus. Kā Komisija norāda 2003. gada 18. marta lēmumā, šī procedūra atbilda tolaik spēkā esošajiem Direktīvas 95/46 noteikumiem.

74 Pēc jauna *Bavarian Lager* 2003. gada 5. decembra pieteikuma Komisijai nolūkā panākt pilna 1996. gada 11. oktobra sanāksmes protokola izpaušanu Komisija 2004. gada 27. janvārī darīja tam zināmu — tā kā ir stājušās spēkā Regula Nr. 45/2001 un Regula Nr. 1049/2001, tai turpmāk ir jāizskata šis pieteikums saskaņā ar īpašo režīmu, kas paredzēts šajās regulās, it īpaši Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktu.

75 Vai tas būtu saskaņā ar agrāko Direktīvas 95/46 režīmu, vai saskaņā ar Regulas Nr. 45/2001 un Regulas Nr. 1049/2001 regulējumu, Komisija ir pamatoti pārbaudījusi, vai datu subjekti ir devuši piekrišanu personas datu izplatīšanai par tiem.

76 Nākas konstatēt, ka, izplatot apstrīdētā dokumenta versiju, kurā svītroti pieci 1996. gada 11. oktobra sanāksmes dalībnieku uzvārdi, Komisija nav pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 normas un ir pietiekami izpildījusi pārskatāmības pienākumu.

77 Pieprasīdama, lai attiecībā uz piecām personām, kuras nebija devušas skaidru piekrišanu, *Bavarian Lager* pierāda vajadzību nosūtīt šos personas datus, Komisija ir ievērojusi Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta noteikumus.

78 Tā kā *Bavarian Lager* nesniedza nedz skaidru un likumīgu pamatojumu, nedz pārliecinošus argumentus nolūkā pierādīt vajadzību nosūtīt šos personas datus, Komisija nevarēja izsvērt dažādās lietas dalībnieku intereses. Tāpat tā nevarēja pārbaudīt, vai nav pamata pieņemt, ka ar šo nosūtīšanu varētu tikt ierobežotas datu subjektu likumīgās intereses, kā prasīts Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā.

79 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Komisija ir pamatoti noraidījusi pieteikumu attiecībā uz piekļuvi pilnam 1996. gada 11. oktobra sanāksmes protokolam.

80 Tādējādi Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 133. un 139. punktā secināda, ka Komisija šajā lietā ir kļūdaini piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu, un ir konstatējusi, ka *Bavarian Lager* nav pierādījusi nedz skaidru un likumīgu mērķi, nedz vajadzību iegūt attiecīgo dokumentu pilnībā.

81 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, — nepastāvot nepieciešamībai izskatīt pārējos lietas dalībnieku izvirzītos argumentus un pamatus — pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ tiktāl, ciktāl ar to ir atcelts apstrīdētais lēmums.

Par pārsūdzētā sprieduma atcelšanas sekām

82 Atbilstoši Tiesas Statūtu 61. panta pirmajai daļai Vispārējās tiesas [agrāk — Pirmās instances tiesa] nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

83 Izskatāmajā lietā tas tā ir.

84 Kā Tiesa konstatējusi šī sprieduma 69. un 73. punktā, ar apstrīdēto lēmumu nav pārkāptas Regulas Nr. 45/2001 un Regulas Nr. 1049/2001 normas.

85 Tādējādi *Bavarian Lager* prasība atcelt minēto lēmumu ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

86 Tiesas Reglamenta 122. panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, ja apelācijas sūdzība ir pamatota, un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu. Saskaņā ar šī reglamenta 69. panta 2. punktu, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā saskaņā ar tā 118. pantu, dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Saskaņā ar šī reglamenta 69. panta 4. punktu, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā saskaņā ar tā 118. pantu, dalībvalstis un iestādes, kas ir iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Tiesa var izlemt, ka persona, kas iestājusies lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

87 Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest *Bavarian Lager* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā spriedums ir nelabvēlīgs attiecībā uz tā apelācijas sūdzības pamatiem, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas ir saistīti ar šo apelāciju.

88 Tā kā Komisija arī ir prasījusi piespriest *Bavarian Lager* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies pirmās instances tiesvedībā, un tajā celtā prasība ir noraidīta kā nepieņemama, *Bavarian Lager* ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar pirmās instances tiesvedību.

89 Dānijas Karaliste, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste, Apvienotā Karaliste, Padome un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nosprież:

1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2007. gada 8. novembra spriedumu lietā T-194/04 *Bavarian Lager*/Komisija tiktāl, ciktāl ar to ir atcelts Komisijas 2004. gada 18. marta lēmums, ar ko ir noraidīts pieteikums attiecībā uz piekļuvi pilnam 1996. gada 11. oktobra sanāksmes protokolam, kurā ietverti visi uzvārdi, un tiktāl, ciktāl ar to Eiropas Komisijai ir piespriests atlīdzināt *The Bavarian Lager Co. Ltd* tiesāšanās izdevumus;

2) noraidīt *The Bavarian Lager Co. Ltd* prasību par Komisijas 2004. gada 18. marta lēmumu, ar ko ir noraidīts pieteikums attiecībā uz piekļuvi pilnam 1996. gada 11. oktobra sanāksmes protokolam, kurā ietverti visi uzvārdi;

3) *The Bavarian Lager Co. Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas Eiropas Komisijai radušies gan apelācijas tiesvedībā, gan pirmās instances tiesvedībā;

4) Dānijas Karaliste, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Eiropas Savienības Padome un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

[Paraksti]